

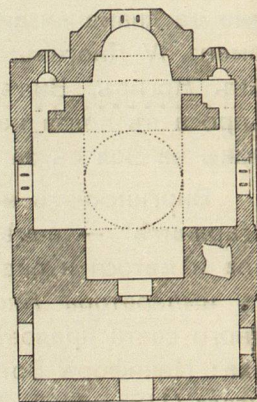
Въ 1377 г. Вукъ Бранковичъ подарява манастира, собствено приходитѣ му на Хилендаръ¹⁾. Това е последното му поменаване.²⁾

Въ първитѣ вѣкове на своето сществуване Виргинскитъ манастиръ е билъ много богатъ, ималъ земи, метоси и села не само въ Скопско, но и въ Положко, въ Порѣчието, въ Прилѣпско, на Овче-поле и единъ метохъ чакъ при Белбждъ. Този метохъ въ Велбъжн сѣи Николае въ ко . . ши³⁾ (колуши?) Груичъ смѣсва съ манастира Св. Никола Мрачки при с. Пещера, Радомирско,⁴⁾ който отстои на повече отъ 30 клм. отъ Кюстендилъ, нѣкогашния Велбждъ. Югозападно отъ града,

почти като кюстендилска махала е старото с. Колуша, чието име се свързва съ названието Коласия⁵⁾ на Велбждъ — Кюстендилъ.



Обр. 332. Нерѣзи. Св. Пантелеймонъ.



Обр. 333. Нерѣзи. Св. Пантелеймонъ (планъ Покрышкинъ).

Въ Милутиново време числото на манастирскитѣ земи е значително намалѣло, особено въ Скопско, гдето отъ 50 села останали по-малко отъ 20.⁶⁾

С. Нерѣзи. Манастиръ Св. Пантелеймонъ. Запазена е само църквата и то доста повредена. Че е била манастирска разбираме и отъ гръцкия надписъ надъ главнитѣ врата, който казва, че била съградена въ 1164 г. „при игумена

¹⁾ Новаковић, стр. 451—2.

²⁾ За манастира вж. още Марковичъ, стр. 11—13.

³⁾ Ильинскій, стр. 17, редъ 62.

⁴⁾ Ивановъ, Бълг. Старини, стр. 153—4.

⁵⁾ Ивановъ, Сѣверна Македония, стр. 261.

⁶⁾ Срв. Груѣвъ въ Гласник, стр. 57.